

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

w sprawie **K. H.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie za bezprawne pozbawienie wolności
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 listopada 2014 r.,
wniosku o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem
Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. V KK 38/14,
na podstawie art. 544 § 2 k.p.k. w zw. z art. 542 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu
postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego
z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. V KK 38/14.**

UZASADNIENIE

W dniu 29 stycznia 2014 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja pełnomocnika K. H. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 lipca 2013 r., sygn. akt II AKa (...).

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału V Izby Karnej z dnia 25 lutego 2014 r. wyznaczony został termin posiedzenia w dniu 24 kwietnia 2014 r. w celu rozpoznania kasacji w trybie art. 535 § 3 k.p.k. W zarządzeniu tym wskazano sędziego sprawozdawcę w osobie SSN M.G. W dniu 17 kwietnia 2014 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek K. H. o wyłączenie wyznaczonego sędziego od udziału w sprawie. W dniu 27 maja 2014 r. Sąd Najwyższy wydał postanowienie o nieuwzględnieniu wniosku o wyłączenie, sygn. V KK 38/14.

W dniu 2 czerwca 2014 r. Przewodniczący Wydziału V wydał kolejne zarządzenie o wyznaczeniu na dzień 17 lipca 2014 r. posiedzenia w celu rozpoznania kasacji pełnomocnika K. H. W zarządzeniu tym jako sędziego sprawozdawcę wskazał SSN J.S.. Posiedzenie odbyło się w wyznaczonym terminie. Postanowieniem z tego dnia kasacja pełnomocnika K. H. została oddalona jako oczywiście bezzasadna – sygn. akt V KK 38/14.

W dniu 1 października 2014 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo K.H., w którym wskazuje ona na zaistnienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w odniesieniu do sprawy o sygn. V KK 38/14, w postaci orzekania w trakcie posiedzenia w dniu 17 lipca 2014 r. przez sędziego, który nie miał uprawnień do orzekania w tej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Pismo K.H. stanowić może, zgodnie z treścią art. 9 § 2 k.p.k. wniosek o podjęcie przez Sąd Najwyższy z urzędu czynności zmierzających do wznowienia postępowania zakończonego postanowieniem z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. V KK 38/14. Zgodnie bowiem z treścią art. 542 § 2 k.p.k., w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. postępowanie wznawia się z urzędu.

W przedmiotowej sprawie uznać jednak należy, że brak podstaw do przyjęcia, aby sprawie zaistniała bezwzględna przesłanka odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 1 lub 2 k.p.k. w postaci orzekania przez osobę nieuprawnioną lub w postaci nienależytej obsady sądu. Sędzia rozpoznający kasację pełnomocnika K. H. jest sędzią Sądu Najwyższego i był w pełni uprawniony do rozpoznania tej kasacji. Obsada sądu w trakcie posiedzenia wyznaczonego w trybie art. 535 § 3 k.p.k. była w pełni prawidłowa. Fakt, że w sprawie tej początkowo wyznaczony do rozpoznania kasacji był inny sędzia, nie ma przy tym żadnego znaczenia w kontekście ewentualnej podstawy wznowienia postępowania. Zarządzenie o wyznaczeniu posiedzenia i sędziego sprawozdawcy związane jest z podziałem czynności sędziów i planem sesji na dany miesiąc. Wobec wniosku K.H. o wyłączenie sędziego początkowo wyznaczonego do rozpoznania jej sprawy, termin posiedzenia z dnia 24 kwietnia 2014 r. został odwołany, a Przewodniczący Wydziału wyznaczając nowy termin w dniu 2 czerwca 2014 r. uwzględnił plan sesji

na lipiec 2014 r. i zgodnie z tym planem wskazał sędziego przewodniczącego posiedzenia.

Powyższe czynności miały charakter wyłącznie organizacyjny związany z podziałem czynności sędziów orzekających w Izbie Karnej Sądu Najwyższego. W tej sytuacji brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.